

40 DANA ZA ŽIVOT

17. dan, 1. 3. 2024.

Nakana:

Molimo za kreativnost i poduzetnost kako bismo doprijeli do srca majki koje razmišljaju o pobačaju.

Sveto pismo:

I dođu noseći k njemu uzetoga. Nosila ga četvorica. Budući da ga zbog mnoštva nisu mogli unijeti k njemu, otkriju krov nad mjestom gdje bijaše Isus. Načinivši otvor, spuste postelju na kojoj je uzeti ležao. Vidjevši njihovu vjeru, kaže Isus uzetome: »Sinko! Otpuštaju ti se grijesi. (Mk 2, 3 - 5)

Razmatranje:

Nad grobom jednoga misionara svećenika, ispod lika Bogorodice, uzidan je pod staklom vijenac od mirte, kako ga običavaju mladenke nositi pred oltar. Taj je vijenac nosio dotični misionar cijeli svoj život sa sobom u kovčegu i oporučno je naredio, da mu se uzida u grob i spomenik. U oporuci bile su ove riječi: »Ovo je svadbeni vijenac moje majke. Uvijek sam ga nosio sa sobom po svim zemljama, kuda sam išao, na svim putovanjima preko kopna i mora, kao spomen na onaj sveti čas, kad je moja majka pred oltarom prisegla ne samo vjernost, nego vjernost poštenju i časti. Ona je svoju zakletvu održala. Ona je imala snage, nakon što je rodila devetero djece, da i mene desetoga rodi. Iza Boga njoj zahvaljujem svoj život i svoje svećeničko zvanje. Da me nije htjela roditi, ne bih bio svećenik, ni misionar, niti mogao učiniti toliko dobra besmrtnim dušama koliko sam učinio.« A njegova majka je bila žena siromašna pisara.

Jest! Svadbeni vijenac svake čestite majke brojne kršćanske obitelji uistinu je vrijedan, da se okuje suhim zlatom i sačuva kao njezin najljepši spomenik. Jer tko iskazuje veće usluge domovini i narodu svome od majke, koja je rodila i kršćanski odgojila brojnu djecu? Naglašujem, kršćanski odgojila! Jer nije usluga u tome, što je dala djecu, nego u tome, što je dala dobru djecu. Kršćanski odgojena djeca su blagoslov naroda.

Trebamo li možda dokazivati ovu tvrdnju? Uzalud bih je dokazivao bilo ženama, bilo muževima, koji su svaki stid pogazili nogama i poznaju samo jednoga boga uživanja. »Jer mnogi žive, veli apostol, za koje sam vam već govorio, a sada i plaćući kažem, kao neprijatelji križa Kristova. Njima je svršetak propast,

njima je bog trbuh, oni se hvale sramotom svojom, oni zemaljski misle.« (Fil 3, 19) Ne govorim sada njima. Govorim vama, koji imate još ljubavi prema domovini, koja vas hrani i miluje. Govorim vama, koje ne vodi slijepa strast nego razum, kako dolikuje razumnom biću. Možete li vi i jedan čas posumnjati, da bez čestitoga kršćanskoga pomlatka ne može biti govora o boljoj budućnosti domovine i naroda?

Sv. Augustin u svom klasičnom djelu »O Božjoj državi« piše o Ciceronovom mišljenju o tadanjoj rimskoj državi. Navevši najprije riječi pjesnika rimskoga Enija: »Moribus antiquis res stat Romana virisque.«

Rimsku državu drže stari običaji i valjani muževi, nadovezuje Cicero svoju opasku: »Niti bi mogli muževi, da takova poštenja nije bilo u državi, niti bi moglo poštenje, da takovi muževi nisu bili na čelu, osnovati i tako uzdržati toliku i tako daleko i široko rasprostranjenu državu. Dakle se prije nas i domovinsko poštenje služilo odličnim muževima, i odlični muževi su čuvali staro poštenje i uredbe pređa. Naše pak doba, premda je primilo državu kao sjajnu sliku, ali kojoj ponestaje dražesti, ne samo da ju je zanemarilo obnoviti istim bojama, kojima je bila islikana, nego se nije pobrinulo ni zato, da sačuva barem njezinu formu i općenite obrise. Što naime preostaje od staroga poštenja, na kojem stoji rimska država, kad ga vidimo tako predana zaboravi, da ga ne samo ne štiju nego ga i ne poznaju? A što da kažem o muževima? I sami su dobri običaji propali zbog nestašice čestitih ljudi. Zbog naših dakle opačina, a ne slučajno, državu još imamo na jeziku, ali smo je zapravo već izgubili.«

bl. Alojzije Stepinac, nagovor na otvorenju 4. socijalnog tjedna u katedrali (dio 1/3), 3. 11. 1940.

Molitva:

Spomeni se, o predobrostiva Djevice Marijo, kako se nije nikada čulo da si ikoga zapustila koji se k tebi u zaštitu utekao, tvoju pomoć zatražio i tvoj zagovor zamolio. Ovim pouzdanjem obodren utječem se i ja k tebi, Djevice djevica. K tebi, Majko, dolazim; pred tobom, eto, stojim ja, grješnik, i uzdišem: "nemoj, Majko vječne Riječi, prezreti mojih riječi, nego ih milostivo poslušaj i usliši." Amen.